

Зникає день в глухій безодні...

Яків Савченко

Зникає день в глухій безодні,
Частину мук у тьму бере.
Приходить "завтра", як "сьогодні" —
Давно прожите і старе.
Приходить з ним печаль вмирання,
Бліде горіння хмурих дум,
І та ж журба, і ті ж страждання,
І той же денний сміх і глум.
І ті ж картини і одміни,
Борьба без віри і без сил.
І знов дивлюсь я на руїни,
І знов блукаю між могил.
І раниць день мене безкраю,
І ледве меч держу в руці.
В страшній поемі умираю,
Де білі привиди й мерці...